Nař. rozhodnutím bylo rozhodnuto ve věci výpovědi zemědělských dělníků. K tomu byla žal. gen. paritní komise podle § 7 nař. min. pro Slov. č. 75 Úr. Nov. kompetentní. Neshledal proto nss, že by šlo o výrok úřadu nepříslušného. Je tedy námitka stížnosti, že žal. úřad nebyl k vydání nař. rozhodnutí příslušný bezdůvodná a bylo po této stránce stížnost zamítnouti pro bezdůvodnost.

Námitkami, jež stížnost vznáší proti meritu nař. výroku, nemohl se nss vzhledem k tomu, co bylo shora uvedeno, zabývati, a musel je proto odmítnouti podle § 3/a zák. o ss jako nepřípustné.

Č. 10.618.

Stavební právo (Bratislava): Ze stavebního statutu města Bratislavy nelze dovoditi, že by regulace jednotlivých ulic byla nepřípustná, dokud není vypracován a schválen generální regulační plán pro celé město.

(Nález ze dne 14. června 1933 č. 5263.)

Věc: Rudolf R. v B. proti zemskému úřadu v Bratislavě o regulační plán.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Dr. Jan J., člen měst. zastupitelstva v Bratislavě, žádal měst. úřad, aby přikročeno bylo k odstranění dopravních závad na rohu K.-ské ulice, V. Cesty a Suchého Mýta, ježto na tomto místě došlo již k ojedinělým úrazům a právě nedávno byl na tomto místě smrtelně zraněn žák obecné školy D. Výkonný výbor regulačního poradního sboru vzal tuto žádost na vědomí a usnesl se, aby byl vyvlastněn dům na parcele č.... a vedlejší dům na parcele č.... a aby regulační odbor vypracoval návrh na úpravu celého Suchého Mýta a to tak, aby budoucí šířka této ulice činila 21 m. Regulační plán podle tohoto usnesení vypracovaný a regulačním výborem i měst. radou schválený, byl předložen měst. zastupitelskému sboru ke schválení, který usnesením z 24. června 1929 návrh přijal a usnesl se na tom, aby regulační čáry byly stanoveny tak, jak v plánu tom jsou zakresleny. V odůvodnění svého rozhodnutí poznamenal zastupitelský sbor, že tato úprava se schvaluje jako podklad pro započetí jednání ohledně odstranění dopravních závad na Suchém Mýtě a úprava ta bude svého času doplněna jednak na podkladě regulačního plánu, jednak na podkladě uzákoněného nového stav. řádu.

Proti tomuto rozhodnutí měst. zastupitelského sboru podal st-l odvolání, které zem. úřad v Bratislavě zamítl nař. rozhodnutím. K rekursním námitkám st-le uvedl zem. úřad, že v odpor vzaté usnesení zastupitelského sboru souhlasí úplně s výsledkem veřejného konkursu na regulační plán města Bratislavy, že regulace ulice Suché Mýto jest podle všeobecně zjištěného skutkového stavu v celém rozsahu ve veřejném zájmu velmi nutná a proto není předčasná. Z hospodářského a praktického hlediska není možno regulovati jen východní stranu ulice, kde stojí rozšíření ulice v cestě řada domů, ze kterých zejména nárožní vysoký renovovaný dům Slovenské banky a dům sousední jsou v tak dobrém stavu,

že nemožno počítati s jich odstraněním v dohledné době a výkup těchto objektů vyžadoval by vysokého nákladu. Naproti tomu na západní straně nachází se vesměs starší budovy, o kterých jest možno předpokládati, že budou postupně v dohledné době nahraženy rentabilnějšími novostavbami v nové stavební čáře. Nynější 12 m šířka ulice při vyústění do H.-ova náměstí naprosto nedostačuje. Pokud se týče soukromoprávních zájmů odvolatele, poukázal žal. úřad na ustanovení §§ 5 a 10 statutu města Bratislavy.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Stížnost nejprve vytýká, že nař. rozhodnutí jest předčasné, poněvadž podle výslovného jeho znění má býti teprve doplňováno podle základního upravovacího plánu. Z toho dovozuje stížnost, že žal. úřad nevychází ze základního upravovacího plánu, nýbrž disponuje nejdříve v detailech a tyto teprve chce měniti podle základního upravovacího plánu.

Nss neshledal tuto výtku důvodnou. Podle nař. rozhodnutí přikročil měst. zastupitelský sbor k regulaci Suchého Mýta ještě před schválením generelního regulačního plánu města Bratislavy z toho důvodu, poněvadž regulace Suchého Mýta v celém rozsahu jest z důvodu veřejného zájmu velmi nutná. V tom, že měst. zastupitelský sbor přikročil k regulaci Suchého Mýta dříve než byl definitivně schválen generelní plán regulační pro město Bratislavu, nelze spatřovati nic nezákonného, neboť ze stav. statutu města Bratislavy, resp. jeho dodatku, nelze dovoditi, že by regulace jednotlivých ulic byla nepřípustná do té doby, dokud nebude vypracován a schválen generelní regulační plán pro celé město. Mohl tedy měst. zastupitelský sbor přistoupiti k regulaci Suchého Mýta třeba nebyl dosud schválen generelní regulační plán pro celé město. Vyhradil-li si při tom měst. zastupitelský sbor doplnění této částečné regulace na základě budoucích ustanovení generelního plánu, nelze ani to mu vytýkati jako nezákonnost, ježto k doplnění tomu byl by oprávněn i bez zmíněné výhrady. — — —

Dále namítá stížnost, že dosavadní šířka ulice 12 m by úplně stačila, jestliže by provedena byla úprava druhého konce Suchého Mýta. Žal. úřad ve svém rozhodnutí tuto námitku zamítl, stoje na stanovisku, že i pak bylo by nutno ulici Suché Mýto rozšířiti, ježto nynější šířka 12 m při vyústění do H.-ova náměstí naprosto nedostačuje. Zda tomu skutečně jest tak a zda úsudek úřadu ohledně nutné budoucí šířky ulice jest správný, nemůže nss věcně přezkoumávati, ježto jde o otázku skutkovou a nejvyšší správní soud jest vázán skutkovým zjištěním žal. úřadu (§ 6 odst. 1), pokud spočívá na bezvadném řízení. Že by řízení v tom směru bylo neúplné nebo vadné, stížnost nenamítá.

Konečně namítá stížnost, že náhrada, kterou by st-l obdržel za zbourání části svého domu, ani z daleka nevyváží škodu, kterou by fakticky zbouráním utrpěl. K tomu sluší poznamenati, že nař. rozhodnutím nebylo st-li uloženo, aby dům zbořil. Pokud pak týče se náhrady za plochu, kterou případně bude postoupiti pro rozšíření ulice, odkázal žal. úřad zcela právem st-le na ustanovení §§ 5 a 10 stav. statutu města Bratislavy, podle nichž bude věcí st-le, aby si vymohl u soudu náhradu, jaká mu podle těchto předpisů přísluší. Poněvadž nař. rozhodnutí nenařizuje st-li, aby nájemníky vypovídal a dům zboural, zůstává stranou st-lem

nadhozená otázka, zda by byl za nynějšího zákonného stavu st-l vůbec s to své nájemníky vypovědět.

Č. 10.619.

Samospráva obecní. — Zaměstnanci veřejní. — Učitelstvo: * Školský úřad, udíleje učiteli veřejné školy národní, zastávajícímu úřad starosty města, po rozumu třetího odstavce § 10 zák. č. 76/1919 Sb. placenou dovolenou za účelem poskytnutí možnosti, vykonávati tento úřad, nesmí tak učiniti s podmínkou, že bude z příjmů zaměstnancových, spojených s funkcí starostenskou, hrazen náklad na honorování substituta ve službě školské.

(Nález ze dne 14. června 1933 č. 5592.)

Věc: Karel F. v J. (adv. Dr. Kar. Klobe z Jablonce n. N.) proti ministerstvu školství a národní osvěty o podmínku dovolené.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: V dohodě s min. vnitra a s min. fin. udělilo min. škol. výnosem z 30. července 1930 ve smyslu vládního usnesení ze 4. července 1929 (výn. min. škol. z 5. září 1929 č. 91.202-VII, Věstník min. 1929, str. 290) Karlu F., definitivnímu učiteli odbornému při občanské škole chlapecké v Jablonci n. N., k jeho žádosti placenou dovolenou, pro zvýšení služného a pro nárok na výslužné a jeho výměru započítatelnou, aby mohl vykonávati funkce starosty města, a to do konce školního roku 1929/30, s podmínkou, že z jeho příjmů, spojených s funkcí starostenskou, bude hrazen potřebný substituční náklad okresnímu školnímu fondu v Jablonci n. N.

Do tohoto výroku směřuje stížnost, jež se obrací proti napadanému rozhodnutí, pokud bylo udělení dovolené st-li učiněno závislým na podmínce, aby st-l ze svého funkčního platu starostenského zaplatil útraty své substituce ve službě školské, a namítá, že srážkami se starostenského služného, k jichž stanovení školský úřad nebyl oprávněn, dotčen byl důchod st-le, jenž spočívá v jeho učitelských platech služebních. Žal. úřad prý tímto způsobem stanovil podmínku, v jejímž základě jsou z titulu, že st-li jakožto starostovi města byla udělena dovolená ze služby školské, st-lovy platy služební snižovány, což jest jednak proti ustanovení 3. odstavce § 10 zák. ze 7. dubna 1919 č. 76 Sb., jednak proti předpisu výnosu min. škol. z 5. září 1929 č. 91.202-VII.

Nss uvážil o stížnosti takto:

Jak patrno z uvedeného, zahrocuje se spor v řešení otázky významu předpisu § 10 odst. 3 zák. ze 7. února 1919 č. 76 Sb., kterým se mění a doplňují některá ustanovení dosavadních obecních zřízení a městských statutů v Čsl. republice (novela k obecním zřízením). Předpis tento zní: »Veřejným zřízencům, kteří jsou členy obecního zastupitelstva, rady nebo komisí, musí býti bez újmy platových a postupových nároků poskytnuta možnost, vykonávati tyto funkce.«

Ze znění tohoto předpisu a obzvláště ze slov »Veřejným zřízencům ... musí býti ... poskytnuta možnost vykonávati tyto funkce«, t. j. funkce